

UZUPEŁNIA ZDAJĄCY

KOD

--	--	--

PESEL

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

*miejsce
na naklejkę*

**EGZAMIN MATURALNY
Z FIZYKI I ASTRONOMII**

POZIOM PODSTAWOWY

20 MAJA 2019

Instrukcja dla zdającego

1. Sprawdź, czy arkusz egzaminacyjny zawiera 14 stron (zadania 1–19). Ewentualny brak zgłoś przewodniczącemu zespołu nadzorującego egzamin.
2. Rozwiązania i odpowiedzi zapisz w miejscu na to przeznaczonym przy każdym zadaniu.
3. W rozwiązaniach zadań rachunkowych przedstaw tok rozumowania prowadzący do ostatecznego wyniku oraz pamiętaj o jednostkach.
4. Pisz czytelnie. Używaj długopisu/pióra tylko z czarnym tuszem/atramentem.
5. Nie używaj korektora, a błędne zapisy wyraźnie przekreśl.
6. Pamiętaj, że zapisy w brudnopisie nie będą oceniane.
7. Podczas egzaminu możesz korzystać z karty wybranych wzorów i stałych fizycznych, linijki oraz kalkulatora prostego.
8. Na tej stronie oraz na karcie odpowiedzi wpisz swój numer PESEL i przyklej naklejkę z kodem.
9. Nie wpisuj żadnych znaków w części przeznaczonej dla egzaminatora.

**Godzina rozpoczęcia:
9:00**

**Czas pracy:
120 minut**

**Liczba punktów
do uzyskania: 50**

Zadania zamknięte

W zadaniach od 1. do 10. wybierz jedną poprawną odpowiedź i zaznacz ją na karcie odpowiedzi.

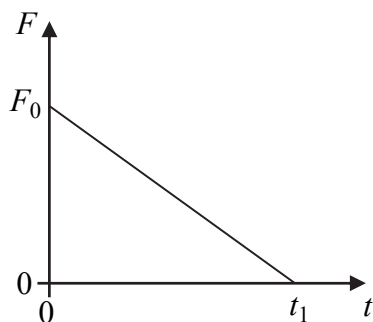
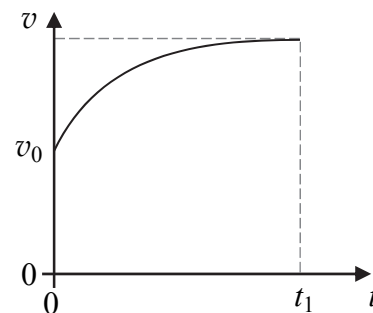
Zadanie 1. (1 pkt)

Pociąg porusza się ruchem jednostajnym prostoliniowym względem ziemi z prędkością o wartości 25 m/s. Wzdłuż wagonu pociągu idzie pasażer z prędkością o wartości około 1,5 m/s względem pociągu. Pasażer porusza się w tę samą stronę co pociąg. Droga, jaką pokona pasażer względem ziemi w czasie 5 s, wynosi około

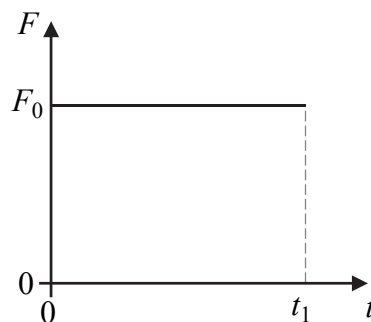
- A. 125 m   B. 117,5 m   C. 7,5 m   D. 132,5 m

Zadanie 2. (1 pkt)

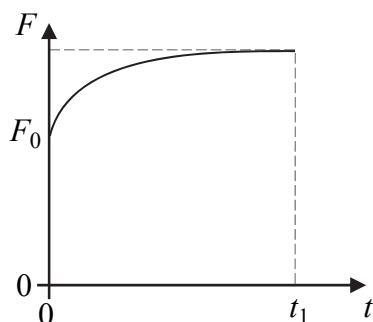
Na ciało poruszające się wzdłuż linii prostej działa siła wypadkowa $\vec{F}$. Kierunek i zwrot siły $\vec{F}$ jest taki sam jak kierunek i zwrot prędkości $\vec{v}$ ciała. Na rysunku obok przedstawiono wykres zależności wartości prędkości ciała od czasu (od chwili $t = 0$ do chwili $t = t_1$) – gdy na ciało działa siła. Osie na rysunkach są wyskalowane liniowo. Poprawną zależność wartości siły wypadkowej od czasu (od chwili $t = 0$ do chwili $t = t_1$) przedstawia wykres

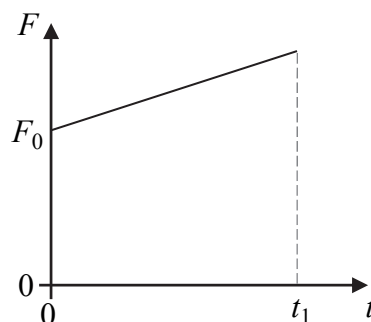
A.

B.

C.

D.

Zadanie 3. (1 pkt)

Na metalową płytkę padł foton o energii 4,6 eV. Ten foton został całkowicie pochłonięty przez elektron znajdujący się w paśmie przewodnictwa tego metalu. W wyniku tego elektron został wybity z powierzchni metalu, a jego energia kinetyczna w chwili tuż po opuszczeniu metalu wynosiła 0,4 eV. Praca wyjścia elektronu z tego metalu wynosi około

- A. $6,7 \cdot 10^{-19}$ J   B. $8 \cdot 10^{-19}$ J   C. $7,4 \cdot 10^{-19}$ J   D. $0,64 \cdot 10^{-19}$ J

Zadanie 4. (1 pkt)

Ziemia i Wenus poruszają się dookoła Słońca po orbitach, które z bardzo dobrym przybliżeniem możemy uznać za kołowe. Dlatego do obliczeń można przyjąć, że wartości prędkości (orbitalnych) względem Słońca są dla obu planet stałe. Iloraz promienia orbity Ziemi

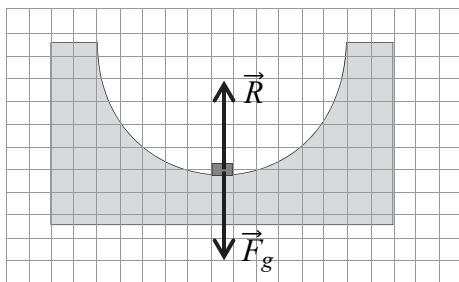
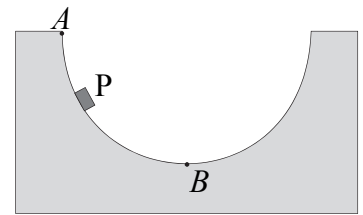
r_Z i promienia orbity Wenus r_W wynosi około $\frac{r_Z}{r_W} \approx 1,4$. Z tego wynika, że iloraz prędkości

orbitalnej Wenus v_W i prędkości orbitalnej Ziemi v_Z jest równy około

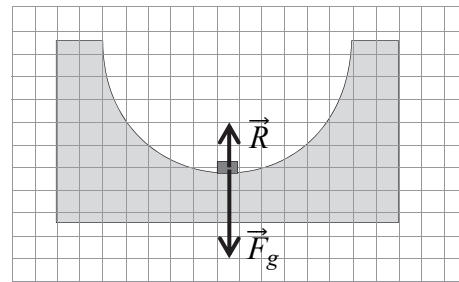
- A. $\frac{v_W}{v_Z} \approx 2,0$ B. $\frac{v_W}{v_Z} \approx 1,2$ C. $\frac{v_W}{v_Z} \approx 0,85$ D. $\frac{v_W}{v_Z} \approx 0,51$

Zadanie 5. (1 pkt)

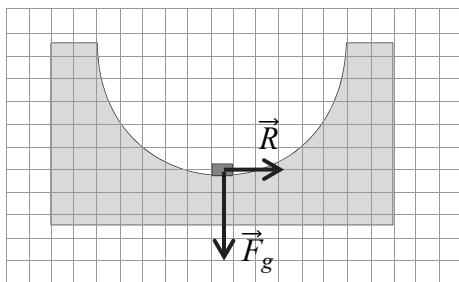
Ciało P zsuwa się bez tarcia po powierzchni, której przekrój poprzeczny ma kształt półokręgu. Ruch odbywa się w ziemskim polu grawitacyjnym. Przyjmij, że podczas ruchu działają na ciało dwie siły: siła reakcji powierzchni $\vec{R}$ oraz siła grawitacji $\vec{F}_g$. Ciało rozpoczyna ruch w punkcie A, natomiast w punkcie B – najniższym położonym punkcie toru ruchu – prędkość ciała jest maksymalna. Wskaż rysunek, na którym zaznaczono prawidłowe zwroty sił i prawidłowe relacje (większy, równy, mniejszy) między wartościami sił działających na ciało P, gdy przechodzi ono przez najniższy punkt toru ruchu.

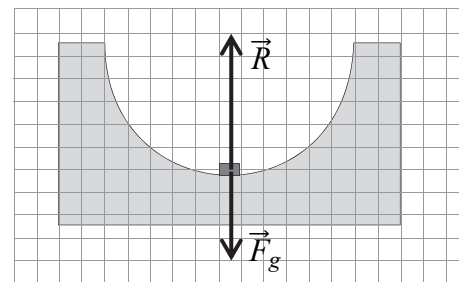
A.

B.

C.

D.

Zadanie 6. (1 pkt)

Poniżej przedstawiono przybliżone wartości funkcji trygonometrycznych wybranych kątów.

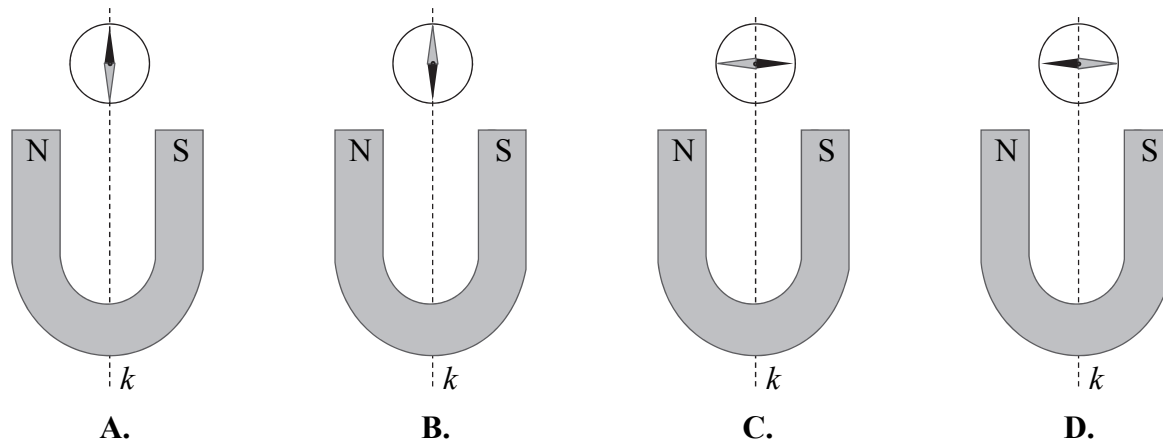
α	0°	5°	10°	15°	20°	25°	30°	35°	40°	45°	50°	55°	60°	65°	70°	75°	80°	85°	90°
$\sin \alpha$	0	0,09	0,17	0,26	0,34	0,42	0,5	0,57	0,64	0,71	0,77	0,82	0,87	0,91	0,94	0,97	0,98	0,99	1
$\cos \alpha$	1	0,99	0,98	0,97	0,94	0,91	0,87	0,82	0,77	0,71	0,64	0,57	0,5	0,42	0,34	0,26	0,17	0,09	0

Światło pada z powietrza na powierzchnię szkła. Kąt padania światła na tę powierzchnię jest równy 58° , a promień odbity od powierzchni szkła jest całkowicie spolaryzowany liniowo. Współczynnik załamania światła dla materiału, z którego wykonane jest szkło, wynosi około

- A. $n \approx 1,2$ B. $n \approx 0,85$ C. $n \approx 1,6$ D. $n \approx 0,63$

Zadanie 7. (1 pkt)

W pobliżu magnesu podkowiastego, w punkcie na linii k , umieszczono igielkę magnetyczną. Igielka może obracać się dookoła osi prostopadłej do płaszczyzny rysunku. Kształt linii pola magnetycznego w płaszczyźnie rysunku jest symetryczny względem prostej k . Bieguny magnesu oznaczono literami N i S. Północny biegun igielki oznaczono kolorem czarnym, a południowy – szarym. Przyjmij, że pole magnetyczne pochodzi tylko od magnesu. Wskaż rysunek przedstawiający prawidłowe ustawienie igielki w polu magnetycznym magnesu.

Zadanie 8. (1 pkt)

Ustaloną masę gazu doskonałego poddano przemianę. W wyniku tej przemiany ciśnienie gazu w stanie końcowym było 2 razy mniejsze niż ciśnienie w stanie początkowym, a objętość gazu w stanie końcowym była 6 razy mniejsza niż w stanie początkowym. Temperatura gazu w stanie końcowym w porównaniu do temperatury w stanie początkowym była

- A. 12 razy mniejsza.
- B. 12 razy większa.
- C. 3 razy mniejsza.
- D. 3 razy większa.

Zadanie 9. (1 pkt)

Pewne jądro atomowe X znajdujące się w stanie o najniższej energii przechodzi do stanu wzbudzonego X^* (tzn. stanu o większej energii) na skutek pochłonięcia kwantu promieniowania elektromagnetycznego. Energia wiązania jądra X^* w stanie wzbudzonym w porównaniu do energii wiązania jądra w stanie podstawowym jest

- A. większa.
- B. mniejsza.
- C. taka sama.
- D. większa lub mniejsza – zależnie od energii pochłoniętego fotonu.

Zadanie 10. (1 pkt)

Czas połowicznego rozpadu izotopu jodu $^{131}_{53}\text{I}$ jest równy około 8 dni. Stosunek liczby jąder izotopu jodu $^{131}_{53}\text{I}$, które uległy rozpadowi w ciągu 40 dni (licząc od pewnej ustalonej chwili początkowej), do liczby jąder tego izotopu w chwili początkowej wynosi około

- A. $\frac{1}{32}$
- B. $\frac{31}{32}$
- C. $\frac{4}{5}$
- D. $\frac{1}{5}$

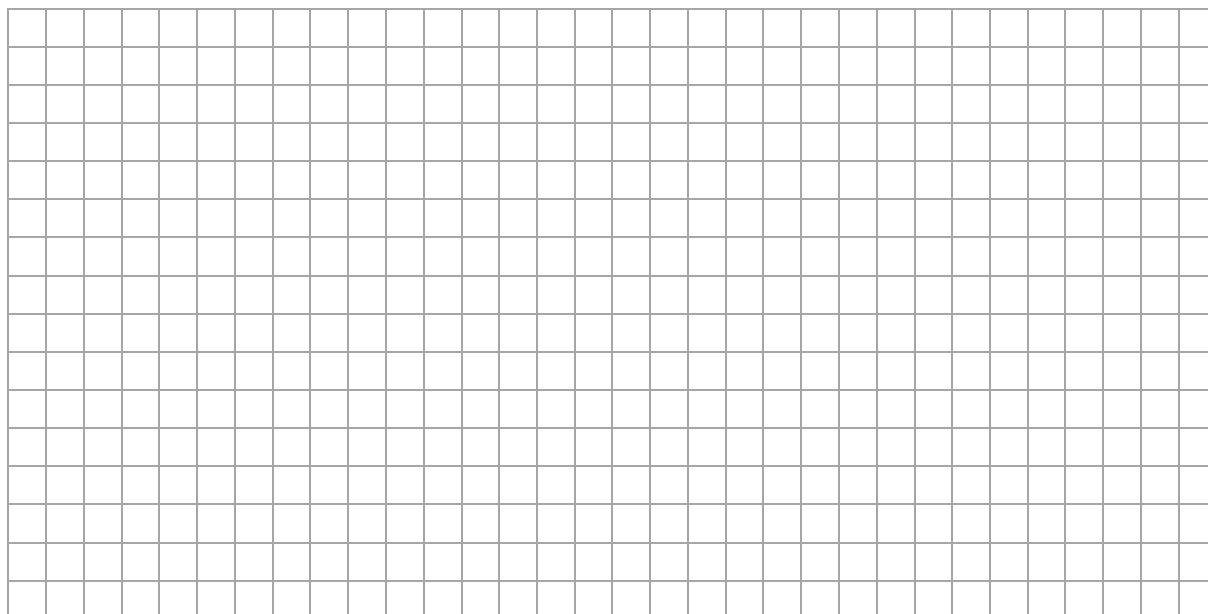
Zadanie 11.2. (3 pkt)

Oblicz całkowity czas ruchu piłki w opisanym rzucie: od momentu wyrzucenia aż do chwili uderzenia piłki o ziemię.

Zadanie 11.3. (2 pkt)

Wykonaj odpowiednie obliczenia i wykaż, że wartość v_k prędkości piłki tuż przed uderzeniem o ziemię jest równa około 10,2 m/s.

Zadanie 12.

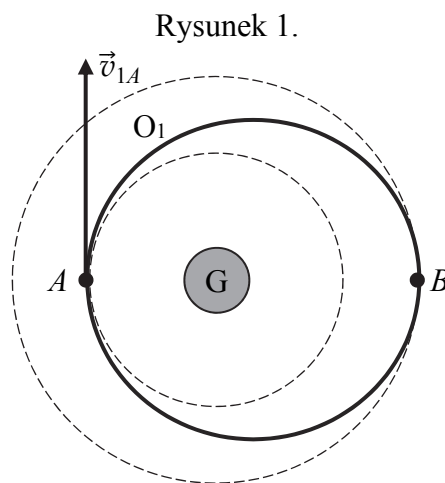
Trzy planety poruszają się w centralnym polu grawitacyjnym gwiazdy G po orbitach O_1 , O_2 i O_3 . Wszystkie planety obiegają gwiazdę w jedną stronę, a ich orbity leżą w jednej płaszczyźnie. Orbita O_1 jest eliptyczna (rysunek 1.), natomiast orbity O_2 i O_3 są kołowe (rysunek 2. oraz 3.). Punkt A jest punktem stycznym orbit O_1 i O_2 , a punkt B jest punktem stycznym orbit O_1 i O_3 . Zakładamy, że planety nie zderzają się w tych punktach, a ponadto pomijamy oddziaływanie pomiędzy planetami.

Na rysunku 1. narysowano i oznaczono wektor prędkości planety na orbicie O_1 w punkcie A . Wektor prędkości tej samej planety na orbicie O_1 w punkcie B oznaczymy $\vec{v}_{1B}$, natomiast wektor prędkości planety na orbicie O_2 w punkcie A oznaczymy $\vec{v}_{2A}$, a wektor prędkości planety na orbicie O_3 w punkcie B oznaczymy $\vec{v}_{3B}$.

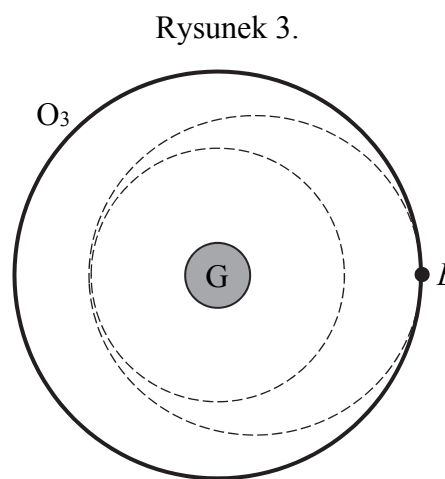
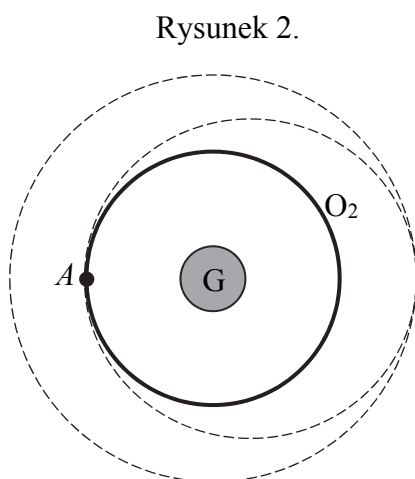
Zadanie 12.1. (2 pkt)

Poniżej w wykropkowane miejsca wpisz właściwe relacje: większy, równy, mniejszy ($>$, $=$, $<$), między wartościami prędkości planet w danych punktach na poszczególnych orbitach.

a) v_{1A} ..... v_{1B} (analizuj rysunek 1.)

b) v_{2A} ..... v_{3B} (analizuj rysunek 2. i rysunek 3.)

Wypełnia egzaminator	Nr zadania	11.2.	11.3.	12.1.
	Maks. liczba pkt	3	2	2
	Uzyskana liczba pkt			

Zadanie 12.2. (2 pkt)

Okresy orbitalne planet poruszających się po orbitach O_1 , O_2 i O_3 oznaczmy odpowiednio T_1 , T_2 , T_3 .

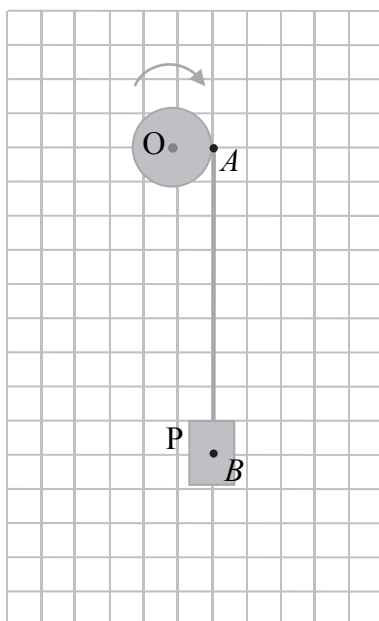
Wpisz poniżej w każde z wyznaczonych miejsc po jednym z okresów orbitalnych planet tak, aby zapisana relacja między wszystkimi okresami była prawdziwa.

..... > ..... > .....

Zadanie 13. (2 pkt)

Ciężarek P zawieszono na lekkiej nierozciągliwej nitce nawiniętej na walec. Pod wpływem ciężaru opuszcza się on w dół i jednocześnie wprawia walec w ruch obrotowy względem nieruchomej osi O. Podczas ruchu ciężarka w dół nitka pozostaje napięta, a nawinięta na walec część nitki nie ślizga się po walcu. Masę nitki i opory ruchu pomijamy.

Gdy ciężarek opuszcza się ruchem przyspieszonym, to działają na niego dwie siły: $\vec{F}_B$ – siła reakcji napiętej nitki oraz $\vec{F}_g$ – siła grawitacji (przyjmij, że obie te siły są zaczepione w punkcie B). Natomiast na walec w punkcie A działa siła $\vec{F}_A$ – siła reakcji napiętej nitki.

Na rysunku powyżej dorysuj wektory wymienionych sił wraz z ich oznaczeniem. Zachowaj relacje (większy, równy, mniejszy) między wartościami narysowanych wektorów i zapisz te relacje – wstaw w miejsca poniżej jeden ze znaków: >, =, <.

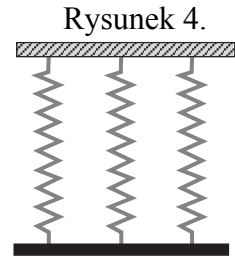
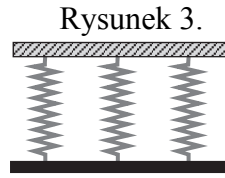
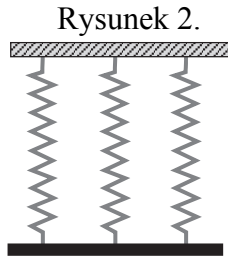
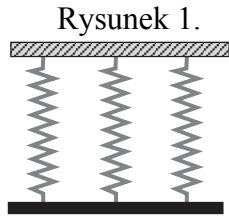
1) F_B ..... F_g

2) F_B ..... F_A

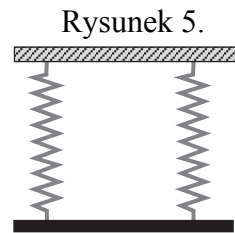

Zadanie 14. (4 pkt)

Pręt zawieszono poziomo na trzech identycznych, bardzo lekkich sprężynach, których górne końce przymocowano do sufitu (zobacz rysunek 1.). Następnie ten pręt wychylono w kierunku pionowym z położenia równowagi sił, po czym puszczono. Skutkiem tego pręt wraz z układem sprężyn został wprowadzony w drgania o kierunku pionowym tak, że położenie chwilowe pręta zawsze było poziome (zobacz rysunki 2.–4.). Okres drgań opisanego układu był równy T_1 .

Następnie z układu usunięto środkową sprężynę (zobacz rysunek 5.), a całość ponownie wprowadzono w ruch drgający, podobny do opisanego powyżej. Okres drgań układu po usunięciu środkowej sprężyny był równy T_2 .

Oblicz stosunek okresów $\frac{T_1}{T_2}$. Uzyskany wynik liczbowy zapisz z dokładnością do czterech cyfr znaczących. Pomiń opory ruchu.

Grid area for calculation.

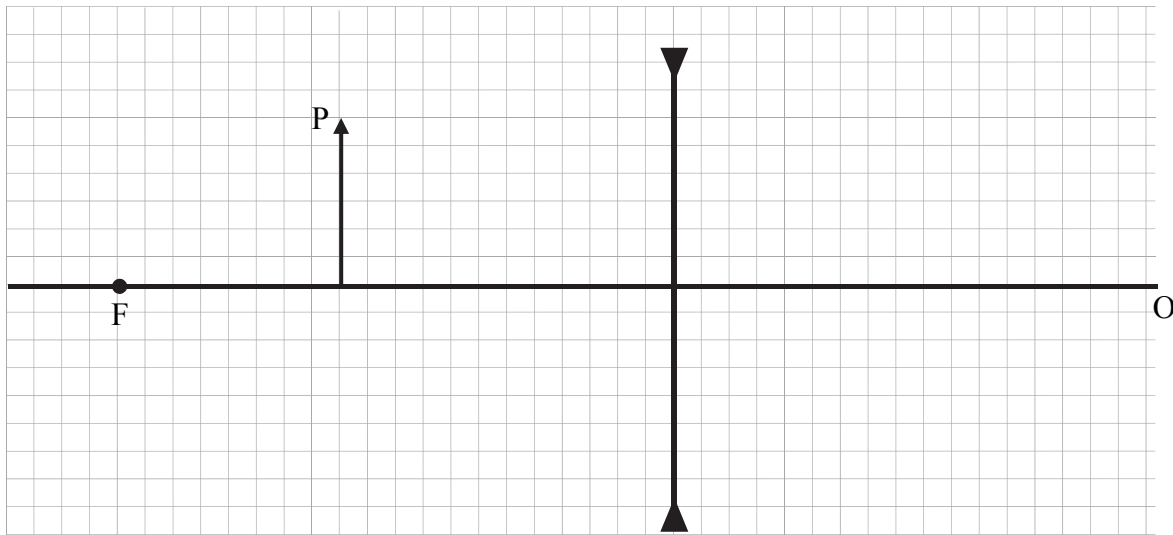
Wypełnia egzaminator	Nr zadania	12.2.	13.	14.
	Maks. liczba pkt	2	2	4
	Uzyskana liczba pkt			

Zadanie 16.1. (3 pkt)

Na rysunku poniżej przedstawiono symbol soczewki rozpraszającej, oś optyczną O soczewki, przedmiot P ustawiony na osi optycznej oraz ognisko F soczewki. Obserwator patrzący z prawej strony soczewki widzi obraz P' przedmiotu P.

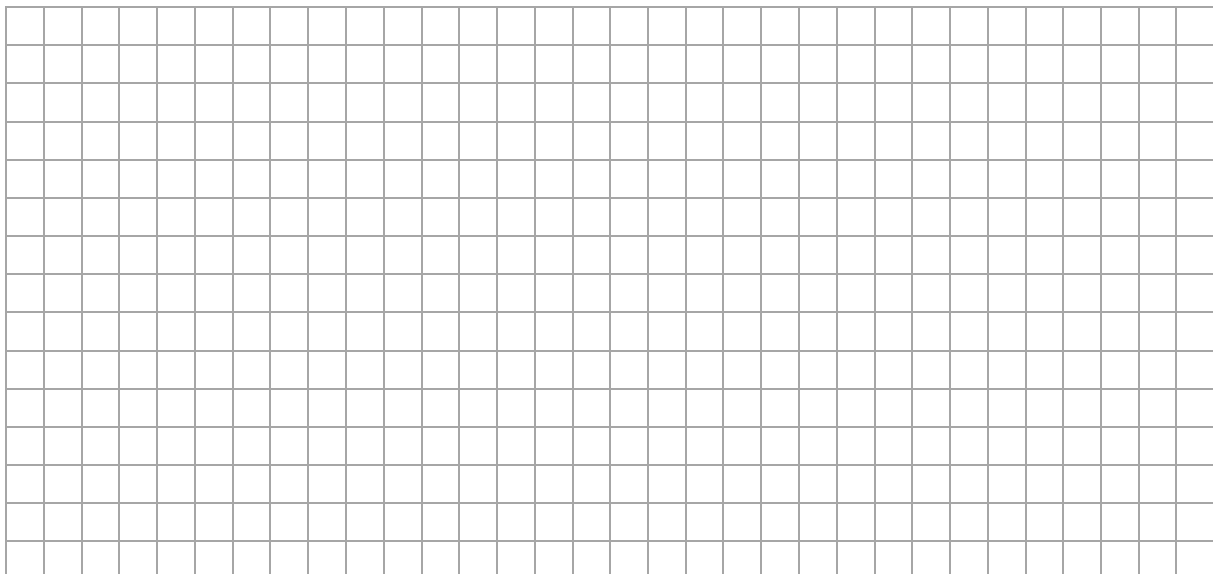
Narysuj bieg wybranych promieni charakterystycznych przechodzących przez soczewkę i wychodzących z końca strzałki oznaczającej przedmiot P. Konstrukcyjnie – za pomocą promieni charakterystycznych i ich przedłużeń – wyznacz położenie obrazu P' przedmiotu P i narysuj ten obraz. Zapisz czy obraz jest rzeczywisty, czy – pozorny.

Zadanie 16.2. (2 pkt)

Szklana soczewka dwuwklęsła znajduje się w powietrzu. Ogniskowa tej soczewki jest równa co do wartości bezwzględnej 0,67 m. W odległości 0,4 m od soczewki, na jej osi optycznej, ustawiono przedmiot. Obserwator widzi obraz tego przedmiotu, przy czym obserwator i przedmiot znajdują się po przeciwnych stronach soczewki.

Oblicz odległość obrazu przedmiotu P od soczewki.

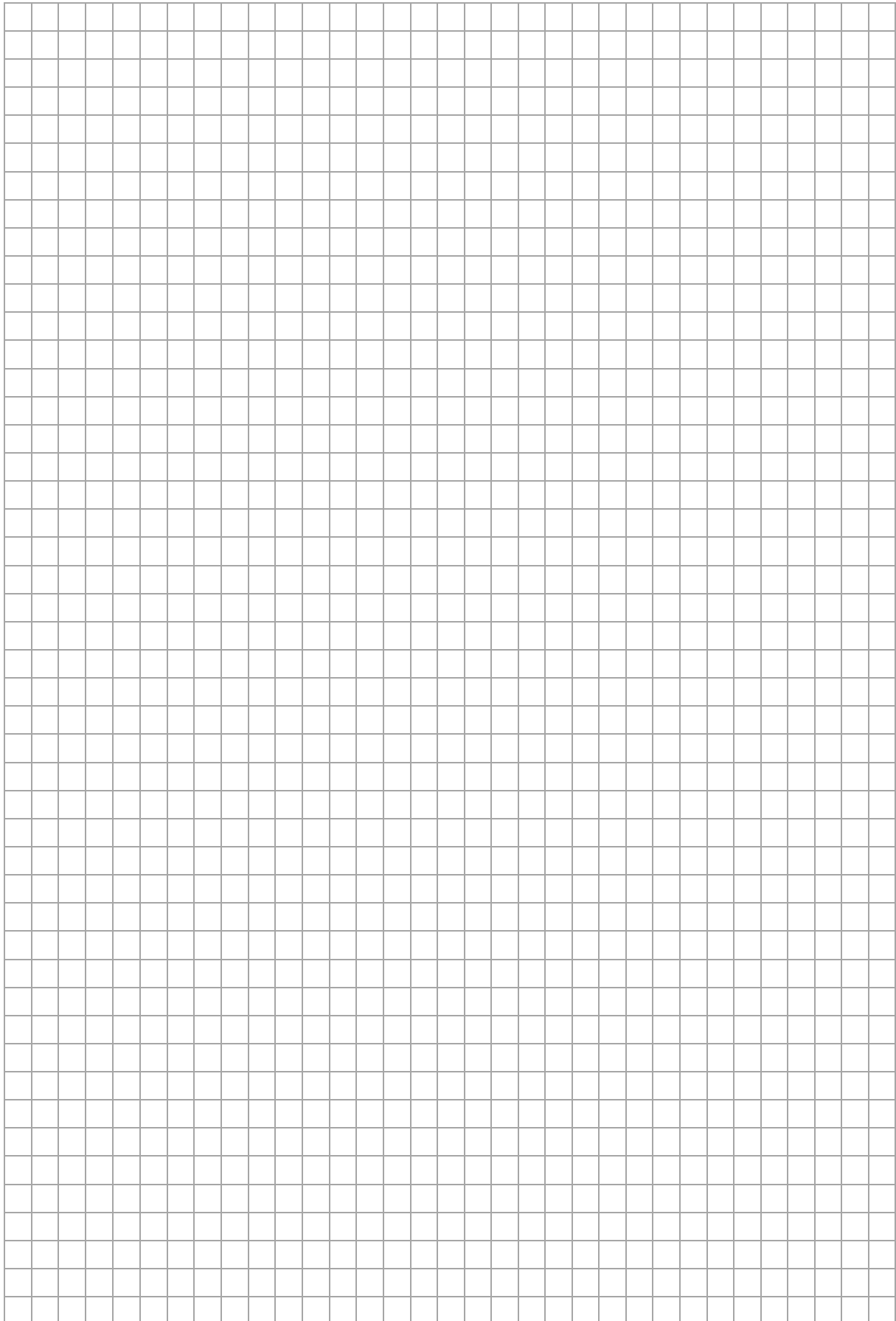

Wypełnia egzaminator	Nr zadania	15.1.	15.2.	16.1.	16.2.
	Maks. liczba pkt		3	3	3
Uzyskana liczba pkt					

BRUDNOPIS (*nie podlega ocenie*)

**EGZAMIN MATURALNY
W ROKU SZKOLNYM 2018/2019**

FIZYKA I ASTRONOMIA

POZIOM PODSTAWOWY

FORMUŁA DO 2014

(„STARA MATURA”)

ZASADY OCENIANIA ROZWIĄZAŃ ZADAŃ

ARKUSZ MFA-P1

MAJ 2019

Zadania zamknięte

Zadanie 1. (1 pkt)

Obszar standardów	Opis wymagań
Wiadomości i rozumienie.	Opisywanie ruchu względem różnych układów odniesienia (I.1.1.1). Obliczanie wartości prędkości średniej i chwilowej, przyspieszenia, drogi i czasu w ruchu jednostajnym oraz jednostajnie zmiennym (I.1.1.3). Obliczanie wartości prędkości względnej (I.1.1.4).

Schemat punktowania

1 p. – zaznaczenie poprawnej odpowiedzi.

0 p. – brak spełnienia powyższego kryterium.

Poprawna odpowiedź

D

Zadanie 2. (1 pkt)

Obszar standardów	Opis wymagań
Wiadomości i rozumienie.	Zastosowanie zasad dynamiki do opisu zachowania się ciał (I.1.2.2).
Korzystanie z informacji.	Odczytywanie i analizowanie informacji przedstawionych w formie wykresów (II.1.b).

Schemat punktowania

1 p. – zaznaczenie poprawnej odpowiedzi.

0 p. – brak spełnienia powyższego kryterium.

Poprawna odpowiedź

A

Zadanie 3. (1 pkt)

Obszar standardów	Opis wymagań
Wiadomości i rozumienie.	Opisywanie zjawiska fotoelektrycznego zewnętrznego i wyjaśnianie go zgodnie z założeniami kwantowego modelu światła (I.1.5.17). Zastosowanie zasady zachowania energii (I.1.6.3).

Schemat punktowania

1 p. – zaznaczenie poprawnej odpowiedzi.

0 p. – brak spełnienia powyższego kryterium.

Poprawna odpowiedź

A

Zadanie 4. (1 pkt)

Obszar standardów	Opis wymagań
Wiadomości i rozumienie.	Opisywanie ruchu jednostajnego po okręgu (I.1.1.6). Zastosowanie praw Keplera do opisu ruchu planet (I.1.7.3). Analizowanie I i II prędkości kosmicznej (I.1.2.8).

Schemat punktowania

1 p. – zaznaczenie poprawnej odpowiedzi.

0 p. – brak spełnienia powyższego kryterium.

Poprawna odpowiedź

B

Zadanie 5. (1 pkt)

Obszar standardów	Opis wymagań
Wiadomości i rozumienie.	Zastosowanie zasad dynamiki do opisu zachowania się ciał (I.1.2.2). Opisywanie ruchu jednostajnego po okręgu (I.1.1.6).
Korzystanie z informacji.	Odczytywanie i analizowanie informacji przedstawionych w formie rysunków (II.1.b).

Schemat punktowania

1 p. – zaznaczenie poprawnej odpowiedzi.

0 p. – brak spełnienia powyższego kryterium.

Poprawna odpowiedź

D

Zadanie 6. (1 pkt)

Obszar standardów	Opis wymagań
Wiadomości i rozumienie.	Opisywanie sposobów uzyskiwania światła spolaryzowanego (I.1.5.15). Obliczanie kąta Brewstera (I.1.5.16).

Schemat punktowania

1 p. – zaznaczenie poprawnej odpowiedzi.

0 p. – brak spełnienia powyższego kryterium.

Poprawna odpowiedź

C

Zadanie 7. (1 pkt)

Obszar standardów	Opis wymagań
Wiadomości i rozumienie.	Porównywanie własności magnetycznych substancji dia-, para- i ferromagnetycznych oraz wyjaśnianie ich wpływu na pole magnetyczne (I.1.3.8). Podawanie przykładów zastosowań w życiu i technice urządzeń wykorzystujących właściwości magnetyczne materii (I.1.3.9).
Korzystanie z informacji.	Odczytywanie i analizowanie informacji przedstawionych w formie rysunków (II.1.b).

Schemat punktowania

1 p. – zaznaczenie poprawnej odpowiedzi.

0 p. – brak spełnienia powyższego kryterium.

Poprawna odpowiedź

C

Zadanie 8. (1 pkt)

Obszar standardów	Opis wymagań
Wiadomości i rozumienie.	Zastosowanie równania Clapeyrona i równania stanu gazu doskonałego do wyznaczania parametrów gazu (I.1.4.1).

Schemat punktowania

1 p. – zaznaczenie poprawnej odpowiedzi.

0 p. – brak spełnienia powyższego kryterium.

Poprawna odpowiedź

A

Zadanie 9. (1 pkt)

Wiadomości i rozumienie.	Posługiwanie się pojęciami jądrowego niedoboru masy i energii wiązania (I.1.6.6). Wskazywanie zależności $E = mc^2$ jako równoważności masy i energii (I.1.6.4).
--------------------------	---

Schemat punktowania

1 p. – zaznaczenie poprawnej odpowiedzi.

0 p. – brak spełnienia powyższego kryterium.

Poprawna odpowiedź

B

Zadanie 10. (1 pkt)

Obszar standardów	Opis wymagań
Wiadomości i rozumienie.	Zastosowanie prawa rozpadu, z uwzględnieniem czasu połowicznego rozpadu, do analizy przemian jądrowych (I.1.6.11).

Schemat punktowania

- 1 p. – zaznaczenie poprawnej odpowiedzi.
0 p. – brak spełnienia powyższego kryterium.

Poprawna odpowiedź

B

Zadania otwarte

Uwaga: Akceptowane są wszystkie odpowiedzi merytorycznie poprawne i spełniające warunki zadania.

Zadanie 11.1. (3 pkt)

Obszar standardów	Opis wymagań
Wiadomości i rozumienie.	Obliczanie drogi w ruchu jednostajnie zmiennym (I.1.1.3). Analizowanie kinematyczne rzutu pionowego (I.1.1.5).
Korzystanie z informacji.	Odczytywanie i analizowanie informacji przedstawionych w formie tekstu i rysunków (II.1.b).

Schemat punktowania

- 3 p. – prawidłowa metoda obliczenia H oraz prawidłowy wynik liczbowy z jednostką.
2 p. – prawidłowa metoda obliczenia Δh oraz prawidłowy wynik liczbowy z jednostką
lub
– prawidłowa metoda obliczenia Δh z kinematycznych równań ruchu jednostajnie opóźnionego oraz zapisanie związku $H = h + \Delta h$ (lub równoważnego).
1 p. – prawidłowa metoda obliczenia Δh z kinematycznych równań ruchu jednostajnie opóźnionego.
0 p. – brak spełnienia powyższych kryteriów.

Przykładowe rozwiązanie

Wysokość maksymalna, na jaką wzniesie się ciało dana jest wzorem:

$$H = h + \Delta h = 1,96 \text{ m} + \Delta h$$

gdzie Δh jest drogą, jaką przebędzie piłka podczas wznoszenia się. Δh obliczymy z kinematycznych równań ruchu jednostajnie opóźnionego (z opóźnieniem g):

$$\Delta h = v_0 t - \frac{1}{2} g t^2 \quad \text{oraz} \quad 0 = v_0 - g t \quad \rightarrow \quad \Delta h = \frac{v_0^2}{2g} = \frac{8,1 \text{ m}^2/\text{s}^2}{2 \cdot 9,81 \text{ m/s}^2} \approx 3,34 \text{ m}$$

Ostatecznie otrzymujemy:

$$H \approx 1,96 \text{ m} + 3,34 \text{ m} \approx 5,3 \text{ m}$$

Zadanie 11.2. (3 pkt)

Obszar standardów	Opis wymagań
Wiadomości i rozumienie.	Obliczanie czasu w ruchu jednostajnie zmiennym (I.1.1.3). Analizowanie kinematyczne rzutu pionowego (I.1.1.5).
Korzystanie z informacji.	Obliczanie wielkości fizycznych z wykorzystaniem znanych zależności fizycznych (II.4.c).

Schemat punktowania

- 3 p. – prawidłowa metoda obliczenia t_c oraz prawidłowy wynik liczbowy z jednostką.
 2 p. – prawidłowa metoda obliczenia obu czasów t_w oraz t_s oraz prawidłowo obliczony – wraz z jednostką – co najmniej jeden z nich.
 1 p. – zauważenie, że czas całkowity jest sumą czasu wznoszenia i czasu opadania z wysokości maksymalnej.
 0 p. – brak spełnienia powyższych kryteriów.

Przykładowe rozwiązanie

Całkowity czas ruchu t_c piłki jest rów sumie: czasu wznoszenia piłki do wysokości maksymalnej i czasu opadania piłki z wysokości maksymalnej:

$$t_c = t_w + t_s$$

Obliczymy czas wznoszenia t_w piłki z kinematycznych równań ruchu jednostajnie opóźnionego (z prędkością końcową $v_k = 0$)

$$v_1 = v_0 - gt \quad \xrightarrow{v_1=0, t=t_w} \quad 0 = v_0 - gt_w \rightarrow t_w = \frac{v_0}{g} = \frac{8,1 \text{ m/s}}{9,81 \text{ m/s}^2} \approx 0,826 \text{ s}$$

Obliczamy czas spadania t_s piłki z wysokości H z wykorzystaniem kinematycznych równań ruchu jednostajnie przyspieszonego bez prędkości początkowej

$$y(t) = H - s(t) = H - \frac{gt^2}{2} \quad \xrightarrow{y=0, t=t_s} \quad H = \frac{1}{2}gt_s^2 \rightarrow t_s = \sqrt{\frac{2H}{g}}$$

$$t_s = \sqrt{\frac{2 \cdot 5,3 \text{ m}}{9,81 \text{ m/s}^2}} \approx 1,04 \text{ s}$$

Obliczamy czas całkowity

$$t_c = t_w + t_s \approx 1,866 \text{ s} \approx 1,87 \text{ s}$$

Zadanie 11.3. (2 pkt)

Obszar standardów	Opis wymagań
Wiadomości i rozumienie.	Obliczanie prędkości chwilowej w ruchu jednostajnie zmiennym (I.1.1.3). Analizowanie kinematyczne rzutu pionowego (I.1.1.5).
Korzystanie z informacji.	Obliczanie wielkości fizycznych z wykorzystaniem znanych zależności fizycznych (II.4.c).

Schemat punktowania

2 p. – prawidłowa metoda obliczenia prędkości końcowej oraz prawidłowy wynik liczbowy z jednostką.

1 p. – prawidłowa metoda obliczenia prędkości końcowej (z kinematycznych równań ruchu lub z zasady zachowania energii).

0 p. – brak spełnienia powyższych kryteriów.

Przykładowe rozwiązanie

Prędkość końcową obliczam z kinematycznych równań ruchu jednostajnie przyspieszonego. Korzystam z danych z preambuły zadania (równoważne prawidłowe rozwiązania mogą korzystać z wyników w poprzednich zadaniach).

$$H = \frac{1}{2}gt_s^2, \quad v_k = gt_s \quad \rightarrow \quad v_k = \sqrt{2gH} \quad \rightarrow \quad v_k = \sqrt{2 \cdot 9,81 \cdot 5,3} \frac{\text{m}}{\text{s}} \approx 10,2 \frac{\text{m}}{\text{s}}$$

Zadanie 12.1. (2 pkt)

Obszar standardów	Opis wymagań
Wiadomości i rozumienie.	Posługiwanie się pojęciem energii kinetycznej, potencjalnej ciężkości (I.1.6.2). Zastosowanie zasady zachowania energii (I.1.6.3). Analizowanie I i II prędkości kosmicznej (I.1.2.8).
Korzystanie z informacji.	Odczytywanie i analizowanie informacji przedstawionych w formie rysunków (II.1.b).

Schemat punktowania

2 p. – dwie poprawne odpowiedzi.

1 p. – jedna poprawna odpowiedź.

0 p. – brak spełnienia powyższych kryteriów.

Poprawne odpowiedzi

a) $v_{1A} > v_{1B}$

b) $v_{2A} > v_{3B}$

Zadanie 12.2. (2 pkt)

Obszar standardów	Opis wymagań
Wiadomości i rozumienie.	Zastosowanie praw Keplera do opisu ruchu planet (I.1.7.3).
Korzystanie z informacji.	Odczytywanie i analizowanie informacji przedstawionych w formie rysunków (II.1.b).

Schemat punktowania

2 p. – poprawna odpowiedź.

1 p. – zapis, w którym występuje prawidłowa relacja pomiędzy okresami T_2 i T_3 .

0 p. – brak spełnienia powyższych kryteriów.

Poprawna odpowiedź

$$T_3 > T_1 > T_2$$

Zadanie 13. (2 pkt)

Obszar standardów	Opis wymagań
Wiadomości i rozumienie.	Zastosowanie zasad dynamiki do opisu zachowania się ciał (P I.1.2.2).
Korzystanie z informacji.	Uzupełnianie brakujących elementów rysunku, łącząc posiadane i podane informacje (II.2).

Schemat punktowania

2 p. – prawidłowe narysowanie oznaczonych sił $\vec{F}_B$, $\vec{F}_g$, $\vec{F}_A$ oraz prawidłowe wpisanie relacji 1) i 2).

1 p. – prawidłowe narysowanie oznaczonych sił $\vec{F}_B$, $\vec{F}_g$ oraz prawidłowe zapisanie relacji 1) lub

– prawidłowe narysowanie oznaczonych sił $\vec{F}_A$, $\vec{F}_B$ oraz prawidłowe zapisanie relacji 2) lub

– prawidłowe narysowanie oznaczonych sił $\vec{F}_B$, $\vec{F}_g$, $\vec{F}_A$ oraz brak zapisu obu relacji (nie dotyczy błędnie wpisanych relacji).

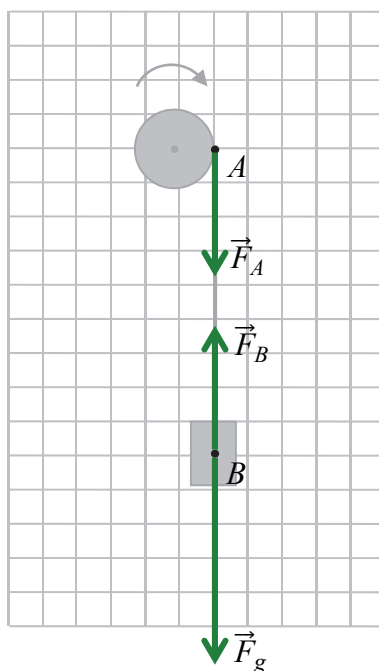
0 p. – brak spełnienia powyższych kryteriów.

Poprawne rozwiązanie

(Rysunek obok).

1) $F_B < F_g$,

2) $F_B = F_A$

Zadanie 14. (4 pkt)

Obszar standardów	Opis wymagań
Wiadomości i rozumienie.	Analizowanie ruchu ciał pod wpływem sił sprężystości (I.1.3.1). Obliczanie okresu drgań wahadła sprężynowego (I.1.3.3).
Tworzenie informacji.	Budowanie prostych modeli fizycznych i matematycznych do opisu zjawisk (III.3).

Schemat punktowania

4 p. – prawidłowa metoda obliczenia ilorazu okresów oraz prawidłowy wynik liczbowy zapisany z dokładnością do czterech cyfr znaczących.

3 p. – prawidłowa metoda i otrzymanie wyniku w postaci $\frac{T_1}{T_2} = \sqrt{\frac{2}{3}}$ lub podanie wyniku źle zaokrąglonego.

2 p. – wykonanie *kroku 1.a.* oraz wykonanie *kroku 1.b.* dla obu układów sprężyn – wystarczy zapis $T_1 = 2\pi \sqrt{\frac{m}{3k}}$ oraz $T_2 = 2\pi \sqrt{\frac{m}{2k}}$.

1 p. – prawidłowe wyznaczenie zastępczego współczynnika sprężystości dla układu trzech, a następnie dwóch sprężyn – wystarczy zapis $k_1 = 3k$ i $k_2 = 2k$ (*krok 1.a.*)
lub

– prawidłowe wyznaczenie siły wypadkowej działającej na pręt zawieszony na trzech, a następnie na dwóch sprężynach – wystarczy zapis $\vec{F}_1 = -3k\vec{y}$ i $\vec{F}_2 = -2k\vec{y}$ (*krok 1.a.*)
lub

– skorzystanie ze wzoru na okres drgań układu sprężyn wraz z uwzględnieniem rozróżnienia zastępczych współczynników sprężystości dla obu układów sprężyn – np. zapis $T_1 = 2\pi \sqrt{\frac{m}{k_1}}$ albo $\frac{T_1}{T_2} = \sqrt{\frac{k_2}{k_1}}$ (*krok 1.b.*).

0 p. – brak spełnienia powyższych kryteriów.

Uwaga! Uwzględnienie rozróżnienia współczynników sprężystości obu układów sprężyn należy uznać wtedy, gdy zastosowano oznaczenie indeksem, np.: $T_1 = 2\pi \sqrt{\frac{m}{k_1}}$ albo wtedy, gdy zapisano

wzór ogólny, np.: $T = 2\pi \sqrt{\frac{m}{k}}$, a następnie wyznaczano k lub rozpisywano ten wzór dla każdego z układów sprężyn.

Przykładowe rozwiązanie

Krok 1.a. Wyznaczamy zastępczy współczynnik sprężystości dla układu trzech, a następnie dwóch sprężyn. Wszystkie sprężyny wychylają się z położenia równowagi sił o tę samą wartość y , zatem wypadkowa siła działająca na pręt ma postać:

$$\vec{F}_1 = -(k\vec{y} + k\vec{y} + k\vec{y}) = -3k\vec{y}$$

Widzimy, że wypadkowa ma charakter siły harmoniczej:

$$\vec{F}_1 = -k_1\vec{y} \quad \text{dla} \quad k_1 = 3k$$

Podobnie określamy „zastępczy” współczynnik sprężystości dla układu z usuniętą środkową sprężyną.

$$\vec{F}_2 = -(k\vec{y} + k\vec{y}) = -2k\vec{y} = -k_2\vec{y} \quad \rightarrow \quad k_2 = 2k$$

Krok 1.b. Skorzystamy ze wzoru na okres drgań i zastosujemy go dla obu układów sprężyn:

$$T_1 = 2\pi \sqrt{\frac{m}{k_1}} \quad T_2 = 2\pi \sqrt{\frac{m}{k_2}}$$

Krok 2. Obliczymy iloraz okresów drgań:

$$\frac{T_1}{T_2} = \sqrt{\frac{m}{k_1}} \cdot \sqrt{\frac{k_2}{m}} = \sqrt{\frac{k_2}{k_1}} \quad \rightarrow \quad \frac{T_1}{T_2} = \sqrt{\frac{2k}{3k}} = \sqrt{\frac{2}{3}}$$

Krok 3. Zapiszemy wynik z dokładnością do czterech cyfr znaczących

$$\frac{T_1}{T_2} = \sqrt{\frac{2}{3}} = 0,81649 \dots \approx 0,8165$$

Zadanie 15.1. (3 pkt)

Obszar standardów	Opis wymagań
Wiadomości i rozumienie.	Obliczanie zmian energii cieplnej w przemianach: izobarycznej i izochorycznej oraz pracę w przemianie izobarycznej (I.1.4.3). Analizowanie cykli termodynamicznych (I.1.6.5).
Tworzenie informacji.	Interpretowanie informacji zapisanych w postaci wykresu (III.1).

Schemat punktowania

- 3 p. – prawidłowa metoda wyznaczenia stosunku prac oraz prawidłowy wynik liczbowy z jednostką.
- 2 p. – prawidłowe wyznaczenie pracy siły parcia podczas sprężania oraz prawidłowa metoda (z różnicy prac albo metodą pola) wyznaczenia pracy całkowitej, jaką wykonuje silnik w jednym cyklu.
- 1 p. – prawidłowe wyznaczenie pracy siły parcia podczas sprężania
lub
 – prawidłowa metoda wyznaczenia pracy całkowitej, jaką wykonuje silnik w jednym cyklu (z różnicy prac albo metodą pola).
- 0 p. – brak spełnienia powyższych kryteriów.

Przykładowe rozwiązanie

Wszystkie prace określamy co do wartości bezwzględnej. Obliczamy pracę siły parcia podczas rozprężania gazu:

$$|W_{BC}| = p_2 |\Delta V_{BC}| = p_2 (V_2 - V_1) = 4p_1 (4V_1 - V_1) = 4p_1 3V_1 = 12p_1 V_1$$

Obliczamy pracę siły zewnętrznej podczas sprężania gazu:

$$|W_{DA}| = p_1 |\Delta V_{DA}| = p_1 (V_2 - V_1) = p_1 (4V_1 - V_1) = 3p_1 V_1$$

Obliczamy pracę całkowitą w cyklu. Praca w przemianach izochorycznych wynosi zero:

$$|W_c| = |W_{BC}| - |W_{DA}| = 9p_1 V_1$$

Wynik ten można było otrzymać „metodą pola” powierzchni ograniczonej wykresem cyklu.

Obliczamy stosunek pracy całkowitej do pracy siły parcia podczas rozprężania:

$$\frac{W_c}{W_{BC}} = \frac{9p_1 V_1}{12p_1 V_1} = \frac{3}{4}$$

Zadanie 15.2. (3 pkt)

Obszar standardów	Opis wymagań
Wiadomości i rozumienie.	Zastosowanie równania stanu gazu doskonałego do wyznaczania parametrów gazu (I.1.4.1). Analizowanie cykli termodynamicznych (I.1.6.5).
Korzystanie z informacji.	Odczytywanie i analizowanie informacji podanych w formie wykresów (II.1.b).

Schemat punktowania

- 3 p. – prawidłowa metoda wyznaczenia T_A oraz prawidłowy wynik liczbowy z jednostką.
 2 p. – skorzystanie z równania stanu gazu doskonałego w celu wyznaczenia temperatury w stanie A oraz w stanie C łącznie z prawidłowym uwzględnieniem danych na wykresie – z zapisanych równań musi wynikać, że stosunek $T_A/T_C = 1/16$
 1 p. – skorzystanie z równania stanu gazu doskonałego w celu wyznaczenia temperatury w stanie A oraz w stanie C .
 0 p. – brak spełnienia powyższych kryteriów.

Przykładowe rozwiązanie

Skorzystamy z równania stanu gazu doskonałego w celu zapisania wyrażenia pozwalającego wyznaczyć T_C . Przyjmujemy, że n jest liczbą moli gazu.

$$p_C V_C = nRT_C \quad \rightarrow \quad 4p_1 4V_1 = nRT_C \quad \rightarrow \quad 16p_1 V_1 = nRT_C$$

Skorzystamy z równania stanu gazu doskonałego w celu zapisania wyrażenia pozwalającego wyznaczyć T_A . Przyjmujemy, że n jest liczbą moli gazu.

$$p_A V_A = nRT_A \quad \rightarrow \quad p_1 V_1 = nRT_A$$

Wyznaczamy stosunek temperatur:

$$\frac{T_A}{T_C} = \frac{p_1 V_1}{16p_1 V_1} = \frac{1}{16}$$

Obliczamy temperaturę w stanie A :

$$\frac{T_A}{400 \text{ K}} = \frac{1}{16} \quad \rightarrow \quad T_A = 25 \text{ K}$$

Zadanie 16.1. (3 pkt)

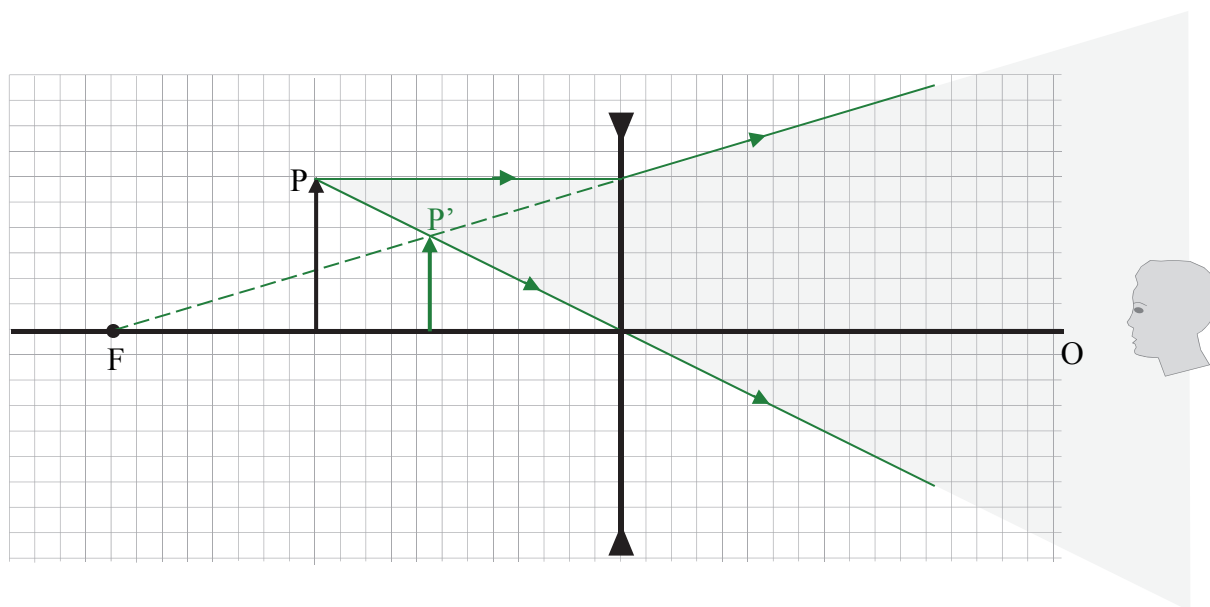
Obszar standardów	Opis wymagań
Wiadomości i rozumienie.	Konstruowanie obrazu w soczewce skupiającej i rozpraszającej dla różnych położenia przedmiotu (I.1.5.6).
Korzystanie z informacji.	Uzupełnianie brakujących elementów rysunku, łącząc posiadane i podane informacje (II.2).

Schemat punktowania

- 3 p. – prawidłowe wyznaczenie położenia obrazu P' oraz zapisanie, że obraz jest pozorny.
- 2 p. – prawidłowa metoda konstrukcji obrazu P' oraz prawidłowe narysowanie obrazu P' w odległości 7,5 kratek od soczewki oraz wysokości ok. 3,75 kratki (dopuszczalne odstępstwo wynosi 0,5 kratki w poziomie i pionie)
lub
  - prawidłowa metoda konstrukcji obrazu P' (błędne narysowanie położenia P' wynika z niestarannej konstrukcji) oraz zapisanie, że obraz jest pozorny.
- 1 p. – prawidłowe narysowanie biegu dwóch promieni charakterystycznych wychodzących z końca P .
- 0 p. – brak spełnienia powyższych kryteriów.

Przykładowe rozwiązanie

Obszarem zacięniowanym na szaro oznaczono fragment wiązki promieni wychodzących z soczewki – to jest zbiór tych promieni, które są ograniczone wybranymi promieniami charakterystycznymi.

Obraz P' jest pozorny.

Zadanie 16.2. (2 pkt)

Obszar standardów	Opis wymagań
Wiadomości i rozumienie.	Zastosowanie równania soczewki cienkiej do obliczeń wartości odległości przedmiotu i obrazu, ogniskowej, zdolności skupiającej lub współczynnika załamania ośrodka (I.1.5.9).
Korzystanie z informacji.	Obliczanie wielkości fizycznych z wykorzystaniem znanych zależności fizycznych (II.4.c).

Schemat punktowania

2 p. – prawidłowa metoda obliczenia odległości obrazu P' od soczewki oraz prawidłowy wynik liczbowy z jednostką.

1 p. – zastosowanie równania soczewkowego z uwzględnieniem odpowiednich znaków.

0 p. – brak spełnienia powyższych kryteriów.

Przykładowe rozwiązanie

Zapiszemy równanie soczewki. Uwzględnimy, że soczewka jest rozpraszająca, a obraz w punkcie odległym o y od soczewki jest pozorny:

$$\frac{1}{|x|} - \frac{1}{|y|} = -\frac{1}{|f|} \quad \rightarrow \quad \frac{1}{0,4} - \frac{1}{|y|} = -\frac{1}{0,67} \quad \rightarrow \quad \frac{1}{|y|} = \frac{1}{0,4} + \frac{1}{0,67}$$
$$\frac{1}{|y|} = 2,5 + 1,5 = 4 \frac{1}{\text{m}} \quad \rightarrow \quad |y| = 0,25 \text{ m}$$

Zadanie 17. (3 pkt)

Obszar standardów	Opis wymagań
Wiadomości i rozumienie.	Analizowanie zjawiska załamania światła (I.1.5.3). Zastosowanie do obliczeń związku między długością, prędkością rozchodzenia się w danym ośrodku i częstotliwością fali świetlnej (I.1.5.2).
Korzystanie z informacji.	Odczytywanie i analizowanie informacji przedstawionych w formie rysunków (II.1.b).

Schemat punktowania

a)

1 p. – poprawna odpowiedź.

0 p. – brak spełnienia powyższego kryterium.

b)

1 p. – poprawna odpowiedź.

0 p. – brak spełnienia powyższego kryterium.

c)

1 p. – poprawna odpowiedź.

0 p. – brak spełnienia powyższego kryterium.

Poprawne odpowiedzi

a) $f_1 = f_2$

b) $v_1 > v_2$ oraz $\lambda_1 > \lambda_2$

c) $n_1 < n_2$

Zadanie 18. (3 pkt)

Obszar standardów	Opis wymagań
Wiadomości i rozumienie.	Podawanie podstawowych założeń modelu atomu wodoru wg Bohra (I.1.5.19). Obliczanie częstotliwości i długości fali emitowanej przez atom wodoru przy przeskokach elektronu pomiędzy orbitami (I.5.20).
Korzystanie z informacji.	Obliczanie wielkości fizycznych z wykorzystaniem znanych zależności fizycznych (II.4.c).

Schemat punktowania

- 3 p. – prawidłowa metoda wyznaczenia poziomu energetycznego oraz prawidłowo wyznaczone $n = 5$.
 2 p. – zapisanie zasady zachowania energii oraz skorzystanie ze wzoru Plancka i wzoru na energię elektronu w atomie na n -tym poziomie energetycznym.
 1 p. – zapisanie zasady zachowania energii.
 0 p. – brak spełnienia powyższych kryteriów.

Przykładowe rozwiązanie

Zapiszemy zasadę zachowania energii dla układu elektron–foton:

$$E_3 + E_{fot} = E_n$$

gdzie E_3 jest energią elektronu w atomie na trzecim poziomie energetycznym, E_{fot} jest energią fotonu, który został pochłonięty, natomiast E_n jest energią elektronu w atomie po pochłonięciu fotonu – na szukanym n -tym poziomie energetycznym.

Korzystamy ze wzoru Plancka na energię fotonu oraz ze wzoru na energię elektronu na n -tym poziomie energetycznym:

$$E_n = E_3 + E_{fot} \quad \rightarrow \quad \frac{E_n}{n^2} = \frac{E_3}{3^2} + hf$$

$$\frac{-13,6 \text{ eV}}{n^2} = \frac{-13,6 \text{ eV}}{9} + 6,63 \cdot 10^{-34} \cdot 2,33 \cdot 10^{14} \text{ J}$$

$$\frac{-13,6 \text{ eV}}{n^2} = -1,51 \text{ eV} + 15,45 \cdot 10^{-20} \text{ J} = -1,51 \text{ eV} + 0,966 \text{ eV}$$

$$\frac{-13,6 \text{ eV}}{n^2} = -0,544 \text{ eV} \quad \rightarrow \quad n^2 = 25 \quad \rightarrow \quad n = 5$$

Zadanie 19. (5 pkt)

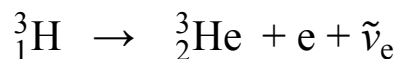
Obszar standardów	Opis wymagań
Wiadomości i rozumienie.	Zastosowanie zasady zachowania ładunku i liczby nukleonów do zapisów reakcji jądrowych i przemian jądrowych (I.1.6.10). Wymienianie własności promieniowania jądrowego α , β , γ (I.1.6.8).

a) (0–2)**Schemat punktowania**

2 p. – prawidłowe uzupełnienie zapisu reakcji oraz podanie prawidłowej nazwy typu reakcji rozpadu.

1 p. – prawidłowe uzupełnienie zapisu reakcji albo podanie prawidłowej nazwy typu reakcji rozpadu.

0 p. – brak spełnienia powyższych kryteriów.

Poprawne rozwiązanie

Jest to reakcja rozpadu (albo przemiany) typu beta minus.

Obszar standardów	Opis wymagań
Wiadomości i rozumienie.	Posługiwanie się pojęciem energii kinetycznej (I.1.6.2). Zastosowanie zasady zachowania energii (I.1.6.3). Wskazywanie zależności $E = mc^2$ jako równoważności masy i energii (I.1.6.4).
Tworzenie informacji.	Budowanie prostych modeli fizycznych i matematycznych do opisu zjawisk (III.3).

b) (0–3)**Schemat punktowania**

3 p. – prawidłowa metoda obliczenia energii kinetycznej oraz prawidłowy wynik liczbowy z jednostką.

2 p. – zastosowanie zasady zachowania energii z uwzględnieniem wzoru Einsteina oraz prawidłowe podstawienie wszystkich danych liczbowych do odpowiedniego równania.

1 p. – zastosowanie zasady zachowania energii z uwzględnieniem wzoru Einsteina na energię spoczynkową (punktowany jest także ogólny zapis wzoru na energię kinetyczną produktów, typu $E_{kin c} = (m_{subst} - m_{prod})c^2$ – we wzorze musi pojawić się energia kinetyczna oraz różnica mas).

0 p. – brak spełnienia powyższych kryteriów.

Przykładowe rozwiązanie

Zapiszemy bilans energii reakcji, z uwzględnieniem energii spoczynkowych jąder oraz elektronu oraz całkowitej energii kinetycznej $E_{kin c}$ produktów reakcji:

$$E_{0\text{Trypt}} = E_{0\text{Hel}} + E_{0\text{elektron}} + E_{kin c} \rightarrow E_{kin c} = E_{0\text{Trypt}} - E_{0\text{Hel}} - E_{0\text{elektron}}$$

Zastosujemy wzór Einsteina na energie spoczynkowe:

$$E_{kin c} = (m_{\text{Trypt}} - m_{\text{Hel}} - m_{\text{elektron}}) \cdot c^2$$

$$E_{kin c} = (5,00736 - 5,00641 - 0,00091) \cdot 10^{-27} \cdot (3 \cdot 10^8)^2 \text{ J}$$

$$E_{kin c} = 0,00036 \cdot 10^{-11} \text{ J} \approx 0,036 \cdot 10^{-13} \text{ J} \approx 4 \cdot 10^{-15} \text{ J} \approx 0,02 \text{ MeV}$$